

[Jytte Andersen]

medarbejdere i den offentlige sektor som følge af dette forslag. Og dette synspunkt vedrører ikke blot bemærkningerne, det er et synspunkt, der også skal krystallisere sig i en lovtekst.

Hvis arbejdsministeren ikke er helt klar over det nu, ville det måske være en god idé at indkalde til overvejelser om, hvordan disse bemærkninger skal se ud. Som sagt er arbejdsministeren nødt til herfra at tage afstand fra formuleringerne vedrørende transportudgifter.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg skal kun lige her til afslutning bringe et ganske kort citat fra statsministerens åbningstale (Folketingstidende 1991-92, sp. 12) og høre, om Socialdemokratiet kan være enig med Fremskridtspartiet i, »at arbejdsmarkedet i langt højere grad end nu må bidrage til finansieringen af dagpengeudgifterne, og at statens andel af finansieringen bør falde tilsvarende. På den måde sikres det, at parterne får et større ansvar for at sikre beskæftigelsen og der vil komme flere i arbejde. Men de penge, det offentlige sparer ved dagpengeomlægningen, skal ikke benyttes til øgede offentlige udgifter, de skal komme borgerne og virksomhederne til gode. Derfor skal besparelsen reserveres til lettelser af skatter og afgifter, så vi undgår en forringelse af konkurrenceevnen...«

Duetoft (CD):

Jeg vil takke arbejdsministeren for markeringen af, at der er to forskellige grundsynspunkter vedrørende dette forslag, og for at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg gerne ønske arbejdsministeren held og lykke, for jeg håber da bestemt, at arbejdsministeren har ret i, at det vil føre til flere private jobtilbud.

Vi tror ikke på det, men vi håber det, for det er da fuldstændig rigtigt, at der er mere stabilitet i dem, og der er mere fremtidsudsigt i det. Jeg vil bare ikke tages til indtægt for, at vi ikke ønsker skiftet, men vi tror bare ikke, at dette er det rigtige instrument, men lykkes det for ministeren, skal vi være de første til at råbe hurra.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Så vidt jeg forstod på fru Jytte Andersen, er de dele af de almindelige bemærkninger, som der er problemer med, følgende linier:

»Forskellen mellem aflønningen i arbejdstilbudet og dagpengeniveauet skal kompensere

for de ekstra omkostninger, der er forbundet med at være i arbejde, som f.eks. transportomkostninger.«

Jeg har taget til efterretning, at Socialdemokratiet ikke bryder sig om den formulering. Jeg skal også erkende, at hvis man læser det, kan man opfatte det som noget meget kontant og håndfast. Det har ikke været hensigten. Hensigten har blot været at sige noget om, at der nu engang er udgifter ved at være på arbejde, og at det derfor er en naturlig ting, at den aflønning, man får, ligger på et højere niveau end selve dagpengeniveauet, hvad det jo vitterlig også kommer til at gøre.

Her er vi igen inde i en situation, hvor vi kan have forskellige motiver, have forskellige opfattelser. Vi er enige om, hvad der skal gennemføres, men jeg har selvfølgelig til hensigt at tage højde for det synspunkt, som er fremført fra Socialdemokratiet, nemlig at man hverken vil have lod eller del i de linier.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Stramning af arealnorm).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 6/12 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Det foreliggende lovforslag er jo en del af finanslovaftalen for 1992 mellem Socialdemo-